

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Kontrol, om kommunal Erklæring eller noget som helst andet. Det er virkelig beundringsværdigt, at Venstre er kommet saa vidt under det ærede Medlems Færeskab paa dette Omraade. Jeg kan nævne om disse Partsfiskere, at der er adskillige, som sidste Aar hævdede den Understøttelse paa 100 Kr., der den Gang udbetaltes, men hvis Navne vi nu finder under Ansøgninger om Fartøjslaan fra Fiskeribanken. De er altsaa ikke værre stillede til Trods for, at de den Gang kom og hentede Hundrekronesedlerne, end at de har Midler, saa at de kan gaa i Lag med at anskaffe Fartøj, hvis de kan faa det nødvendige yderligere Laan. Det kunde dog maaske tyde paa, at det er et Omraade, hvor man ikke helt kan se bort fra Kontrol.

Endvidere har de ærede Forslagsstillere foreslaaet, at Færøerne skal inddrages under denne Lov. Vi er vel alle enige om, at hvis Færøerne trænger til Hjælp, bør man søge at hjælpe dem, men det maa da ganske sikkert ske ved en anden Art af Lovgivning end den, her er foreslaaet. Saadan ligefrem overføre, at de skal have 400 Kr. til Redskaber eller, hvis de er Partsfiskere, 100 Kr. som Understøttelse, kan man vist ikke, thi Fiskeriet paa Færøerne drives, som bekendt, efter helt andre Principper end det almindelige danske Fiskeri. Deroppe har de overhovedet ikke Begrebet Garn, altsaa Redskaber, saaledes som vi kender det herhjemme; der er en helt anden Form for Fiskeri med saakaldte Haandsnører, som altsaa ikke kræver den Anskaffelse af kostbare Redskaber, som ved hver Sæsons Begyndelse er nødvendig for Fiskerne herhjemme. Hvis man altsaa vil yde Færøerne noget, var det vel rimeligt at gaa til de færøske Fiskere — *hvis* man skal gaa til dem, for de har jo ikke henvendt sig til Ministeriet eller nogetsteds om en saadan Haandsrækning — og for det første spørge dem, om de overhovedet vil have en saadan Hjælp, og dernæst forhandle med dem om Formen, hvorunder Hjælpen skulde ydes. Det vilde være lidet rimeligt at gøre det paa en Lov, hvor man fra første Færd har regnet med, at Færøerne skulde undtages. Men hvad det vil koste, hvis Færøerne skal med, taler man heller ikke om. Hvad det vil koste at uddele disse Understøttelser ukontrolleret til alle dem, der kommer og forlanger det, har jeg blot antydnet, der er ingen, der kan vide det. Hvad det vil koste, at den Hjælp, som nogle har faaet i Fjor, ikke maa fradrages i de 400 Kr., som der nu er Tale om, kan vi nogenlunde

skønne, det vil blive, hvad der er udbetalt mellem 500 000 og 600 000 Kr. Hvorledes den Fordobling af det foreslaaede Beløb, som de ærede Forslagsstillere flot har sagt, at de gerne vil bevilge, skal dækkes, maa vi ogsaa have Anvisning paa, for det skal jo dækkes paa en eller anden Maade. Det er ikke nok, at man bevilger noget, Rigsdagen skal i saa Fald ogsaa vedtage de Skattelove eller andre Indtægtslove, som er nødvendige.

Jeg maa derfor under Hensyn til disse Betragtninger fraraade Vedtagelse af de foreslaaede Mindretalsændringer, medens jeg anbefaler det under Nr. 2 af mig stillede Ændringsforslag og Sagen i øvrigt.

J. P. Larsen: Jeg har kun et Par ganske korte Bemærkninger at gøre yderligere til denne Sag. Jeg savnede i det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensens Forsvar for de stillede Ændringsforslag en saglig Begrundelse. Den Begrundelse, der blev givet, var i høj Grad mangelfuld, men jeg er naturligvis ikke i mindste Maade i Tvivl om Hensigten med de stillede Ændringsforslag, hvilket jo er en ganske anden Sag. Det ærede Medlem siger, at man vil komme de allervanskeligst stillede Fiskere til Hjælp. Ja, det vil vi vel alle, for saa vidt det er gør ligt, og det er bl. a. dette, Lovforslaget tager Sigte paa. Men naar det ærede Medlem saa videre siger, at Fiskerne — og her tænker han formodentlig paa de saakaldte Partsfiskere — har lidt haardt som Følge af svigtende Priser og ringe Fangst, og at de maa have Krav paa Hjælp ligesom alle andre Arbejdere, og saa i samme Aandedræt siger, at disse Fiskere egentlig ikke er Arbejdere, saa bliver det naturligvis let noget forvirrende. Jeg vil dertil sige, at disse Fiskere, som altsaa ikke menes at være Arbejdere, kan jo ogsaa hjælpes ved den gældende Lovgivning, som den højttærede Minister har gjort opmærksom paa, og hvis man i visse Kommuner ikke har villet yde denne Hjælp — for det maa vel være det, der er Tilfældet, naar man har gjort den Erfarung, at de paagældende ikke er blevet hjulpet, bl. a. ved at faa Vinterhjælp, som der jo ikke er noget i Vejen for, at de kan faa, det afhænger ganske af Kommunalbestyrelsen —, hvis man i visse Kommuner i Landet har regnet med, at disse Fiskere ikke er Arbejdere, skønt de udfører et ikke ringe Arbejde, ja, saa tjener det til liden Ære for disse Kommuner, som jo gennem dette Forsøg paa at faa Hjælpen ind paa en helt anden Lovgivning i Virkeligheden er ude efter at skubbe en Forpligtelse fra sig over paa Staten. Det maa altsaa være